

కారణం:

“ప్రపంచంలో ఇంకెక్కడున్నా ఇలా బరిగిందేమో నాకు తెలియదు. కానీ, నా జీవితంలో మాత్రం జరిగిపోయింది....”

“ఎవరికైనా చెప్పుకుని భోతుల వీడవాలనిపిస్తుంది. కానీ ఎవరికీ చెప్పుకోవద్దు! ఎలా చెప్పుకోవద్దు! ఎప్పుడు వచ్చినా తెలియాలి నా మొహంపై ఉమ్మడిపోతే!”

“నాకు ఏమైతినో బాగుండును. కానీ, ఏమైతేదు. ఈ భయంకర బడబాగ్గిని గుండెలో దాచుకుని ఇలా ఉండిపోవాల్సిందే.”

“దేవుణ్ణి నేపంత పిచ్చిగా ఎందుకు ముగ్ధుడై అంతదై ట్టంగా అందర్నీ విడిచి ప్రేమించాను! ఏమో... నాకే తెలియదు. వచ్చి తాళన్న పెళ్ళాడింది...”

“ఇప్పుడు నా కెప్పలా లేకు... అతను తప్ప...
 “అతను నాకు దూరమయితే... వోహా! ఆ ఊహకే తప్ప గుండె దడ దడలాడిపోతుందే!... బహుశా ఈ బంహీనతే తప్ప జీవితం మీద ఇంత పెద్ద దెబ్బ తీసిందేమో!... ఏమో!... అంతా ఆయిపోయింది... ఇప్పుడునుకొని ప్రయోజన మేముంది!... నిప్పులాంటి ఈ తప్పును గుప్పెటలో దాచుకు తిరగటం తప్ప...”
 “నిప్పు గుప్పెటను కాలుస్తుంది.

పగ

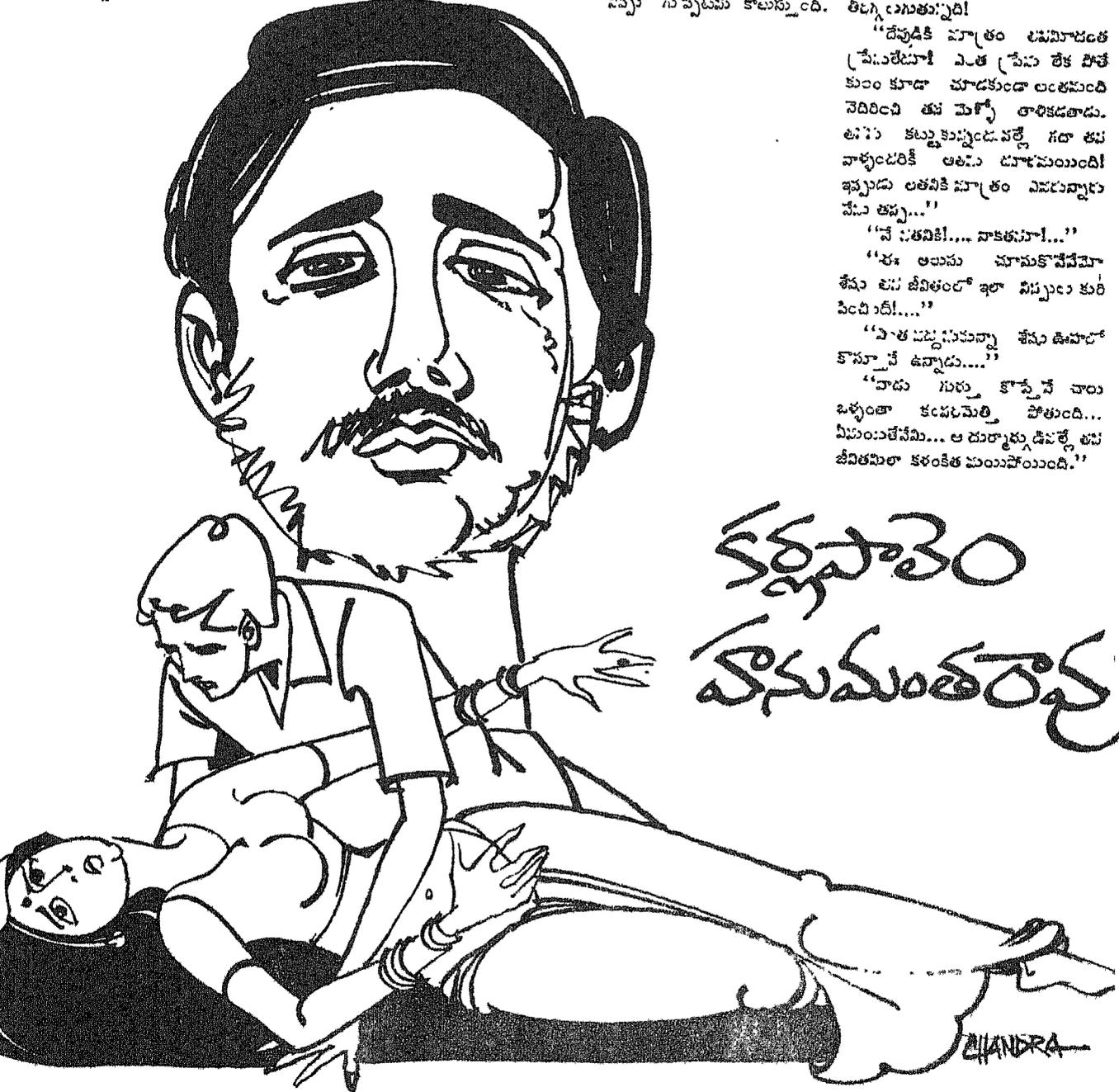
అ నంగతి తెలుసు. విజయం ముప్పటికైవా బయటపడి తీరుతుంది. ఆ నంగతి తెలుసు... వేపుడి కెప్పడో ఈ విషయం తెలిసే తీరుతుంది... అప్పుడు తనేం చేస్తాడు!... ఏమయినా చేతునీ ఇప్పుడు మాత్రం తన విషయం చెప్పటం... చెప్పే చేతతులా తన సందరో నిప్పులు కుమ్మరించుకోకు... చూస్తూ చూస్తూ దేవుడి సొంబుకు తనలాంటి పరిస్థితుల్లోనూ సదుబుకో లేదు... అతని మీద తన కంత లాప ఉండబట్టేనా ఇంత పెద్ద మోలాన్ని కిమ్మవకుండా తన గుండెలో దాచుకు తిరగటం తప్పింది!

“దేవుడికి మాత్రం అపమీదంత ప్రేమలేటూ! ఎంత ప్రేమ లేక పోతే కుంం కూడా చూడకుండా అంతమంది నెదిరించి తన మెకో తాళికడతాడు. అప్పుడు కట్టుకుట్టుకుట్టే గదా తన వాళ్ళందరికీ అతని దూహమయింది! ఇప్పుడు అతనికి మాత్రం ఎవరున్నారని మేం తప్ప...”

“నే పతనిటి!... నాకతనూ!...”
 “ఈ అలను చూసుకొనేవేమో శేషు లు జీవితంలో ఇలా నిప్పులు కురిపించింది!...”

“ఎంత పెద్ద సుకున్నా శేషు ఊహలో కొన్నూనే ఉన్నాడు....”

“వాడు గుర్తు కొప్పేనే నాం ఒళ్ళంతా కంపలమెత్తి పోతుంది... ఏమయితేనేమి... ఆ దుర్మార్గుడిపళ్ళే తన జీవితమలా కళంకీత మయిపోయింది.”

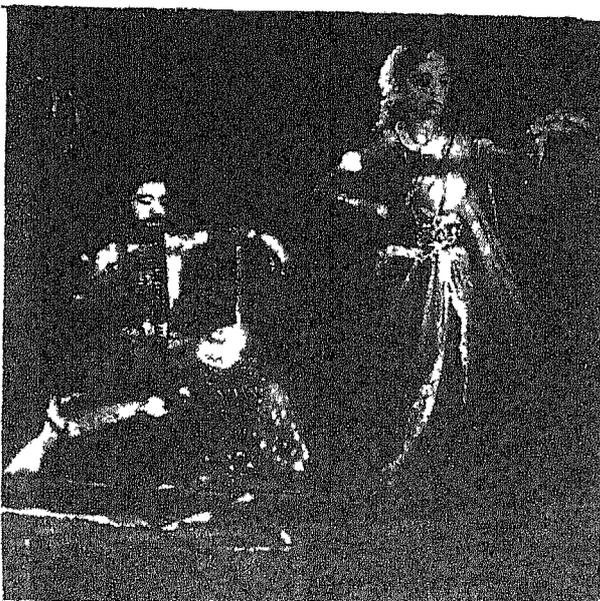


కర్ణపాపం
 వాసుమంతరావు

ANANDRA

భిష్టుం చెయ్యబడే నా వగ చల్లారదు. అందుకే ఆ రాత్రి వచ్చిన అవకాశాన్ని అవయోగించుకున్నాను... తప్పి ఒప్పి నాకు తెలీదు. నా వగ తీరి నా అహం తప్పి పడటమే నాకు ప్రధానం...."

"అందుకే ఆ వర్షం రాత్రి శారద కబురంపి:ప్పుడు మెడికల్స్ పాటు మార్చియా కూడా తీసుకువెళ్ళాను. బాధతో మెలికలు తిరుగుతున్న దేవదాసుకు ప్రమాదమైనా, నుండు మార్చియా ఇంజెక్షన్ ఇచ్చాను. ఆ డోసుకు మనిషి పూర్తిగా మగతలోకి వెళ్ళలేదు. పరిసరాలలో జరిగేదంతా తెలుస్తూనే ఉంటుంది. కాని, ఏమీ చేయలేనంత అశక్తుడవుతాడు... కానానే ఈ పని చేశాను... శారదకు, నాకు మధ్య జరిగే వ్యవహారంతా ప్రత్యక్షంగా వివి అతని ముందు నిరిగి పోతానే అ పని చేశాను. తను ప్రాణానికే ప్రాణంగా ప్రేమించిన భార్య తన కళ్ళెదుటే మోసం నాడే కి తీరా పుర్తిస్తుంటే ఏమొగాడేకైనా ముందు నిరిగి ముక్కులు దెక్క అవుతుంది. తరవాత ఆ అడ దానితో సంసారం చేయమన్నా చేయ లేదు. తను కోరుకున్నదే. బ్రతికిపోత కాలం వాళ్ళిద్దరి ఎద్య పెద్ద అగాధం పుట్టించడం..."



బాలల దినోత్సవ సందర్భంగా మహాబూబ్ నగర్ టౌన్ హాలులో స్థానిక జవహర్ బాలభవన్ విద్యార్థినులు కుమారి బసునారాణి, కుమారి సునీత "మీనకా విశ్వామిత్ర" నృత్యాన్ని ప్రదర్శించి నప్పటి చిత్రం

శారద నా పరిస్థితుల్లో లొంగ దీసుకోవటంతో కష్టమయింది పరి కాదు. బలవంతంగా నైవానేనాపనిచేసిఉండే వాడినే. కాని, దేవదాసు చివరి ఘడి యల్లో ఉన్నాడని సేంపుల్ గా చెప్పి అందర్నూడి అవిడ బంకీనాత మీద దెబ్బకొట్టి చివరికామె తనకు తాం లొంగిపోయటట్లు - చేయగలిగాను..."

"శారదమీద నా క్షుణ్ణుడెలాంటి మోజా లేదు.... ఉన్న చల్లా ఒక్క వగ... కను... ఏమినిషి అండ చూసుకువి తన వ్యవస్థమయింది ప్రేమను తిరిస్కరించి తనగుండెను గాయపరచింది ఆ మినిషి చేత చీ! కుటూ లవి తిరిస్కరించబడటట్లు చేయాలన్నదే నా లక్ష్యం.. దాన్ని సాధించటానికి చేసేన్ని మెట్లు దిగిజారినా దెక్క పెట్ట లేదు...."

దేవదాసు
"శిలం అంటే నా దృష్టిలో మోసం కేకమై నది. శారదకం గా పవిత్రంగా ఉంది మూలనీక వ్యభిచారం చేసే వాళ్ళని ఎంతో పుందిని చూస్తున్నాను. వాళ్ళం లేనే నాకనప్పాం."

"శారద మీకు నాకున్న అభిమానం ఇప్పుడు ఓవంత కూడా తగ్గలేదు."

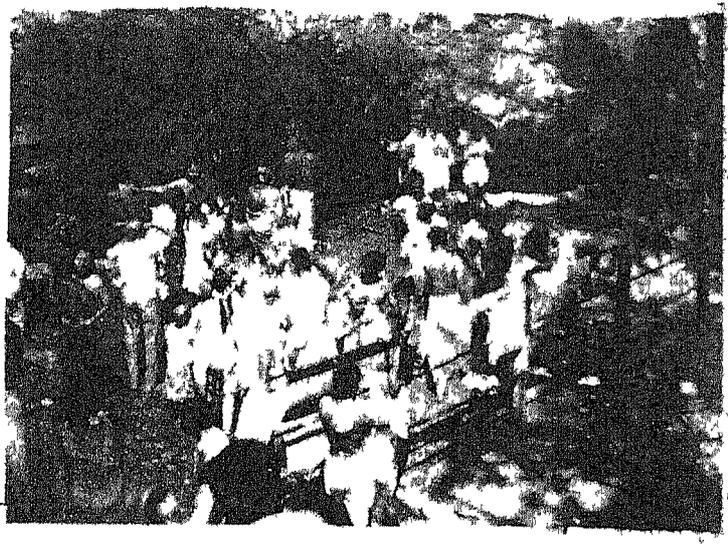
పైగా గౌరవం పెరిగింది. ఏ అడ దైనా భర్తకోసం ఇంతటి ల్యాగం చేస్తుందో లేదో నాకు తెలీదు... శారద మాత్రం నాకు దేవత."

"అలాంటి వర్షం కురిసింది రాత్రి... డాక్టర్ శేషు లు: అతకు డ్లీ చేసే తన కళ్ళెదుటే శారదన విచిత్రపానం పెడు తుంటే, తనెంత పరకయా తన అమం వివించాడో తలుచుకుంటేనే గుండె బ్రద్ద అవుతుంది.... ఆ క్షణంలో తనకే మాత్రం శక్తి ఉన్నా ఒక హత్య శాయంగా జరిగి ఉండేదే... కాని మళ్ళీ తనకేకెక్కనిచ్చి తప్పించుకుపోయాడా దుర్మార్గుడు...."

"తరవాత తనకు పుహా వచ్చే సరికి కొత్త ప్రపంచంలో ఉన్నాడు. శారద మొండిగా తన సాస్తిలో ముద్రాను లాని తన మిత్రురాలింటికి తీసుకువచ్చేసింది..."

"శారద మొహం చూడటానికే వచ్చే సేగ్గా ఉంది. నా దొర్లొగ్గవు అలాగే గ్గం వల్ల కదా శారద అంత దుర్మార్గానికి బలయిపోయింది... తయమ కాంటేనే నేను సేగ్గతో చితికి పోతున్నాను."

"నాకే ఇంత పరకయాతమగా ఉంటే శారదెంత మూలనీకంగా కుమిలిపోతుందో నే పర్యం చేసుకో"



వైతం

గంప. శిలాపి గురించి అడవాళ్ళకుండే ఆసక్తిపాదం చాలా సున్నితమై పది. అదే వర్షవర్షంగా భావిస్తారు. అది పోతే వర్షవాడమయి పోయిందని జీవితాంతం చేస్తే కొనేందుక్కూడా వెంటియగు. తాను చేయని తప్పులకు అమోక్షంగా తనకు తామే శిక్షలు విధించుకుంటారే అడ వాళ్ళు, అదే నా భయం. శారద బూడా ఈ కోవకు చెందిందే. చెప్పడ అమో యిత్యానికి పాల్పడుతుందో, అను క్షణం అమోసు జొగ్గెత్త గలదొస్తా ఉండాలి..

"శారద దృష్టిలో నాకు అంపం టప పాం తెలివి. కా. నీ "మ. న పోయా గుం, ఆ విషయం పుట్టుకు తెలియంగా ఉండటం వామనివి అత్యవృత్తుకు పుట్టుకునే నీ పని సంఘటనకంటే పని క్షుణ్ణుడైంది. జరిగింది ఏదోవి క్షుణ్ణుడైంది. నేనే శారదను గొప్పిస్తే నీ గామ భింకం తు భిష్టు కళ్ళెదుటే ఉంది మ్మి వచ్చుం దొంగిలించే తని త్పి అతం చేయాలి క్షుణ్ణుడైంది త్పింపువచ్చు. నీ తన తన మున్నో "నీది ఏమి నా... నేను మో త్వరగా కోలుకోవాలి. నేను శారద కకంగా మూలనీక. నీ కూడా చులికి పోతున్న శారదకు అప్పి పాం మొక్కి కలిగించటానికై నా మేం అల్లగా కల కొంటూను.... తా కా మిమ్మకు ఉంది. నేను ఆశాజీవి."

ఫోటో—ది కమ్రా (మ. చూ. ఉ)